

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الإسكندرية
وبطيرك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Πατριάρχης

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

0235365880 فاكس:

024822580 تليفون:

Thai

สาส์นจากโป๊ปคอปติกเนื่องในโอกาสวันสมโภชพระคริสต์ทรงกลับคืนพระชนมชีพ

ในพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิตเจ้าผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าหนึ่งเดียว อาเมน

เอคริสตอส อนิสตี อลิธอส อนิสตี
พระคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ จริงแท้ พระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์

พ่อขอร่วมยินดีกับชาวคอปติกที่รักทุกคน

เนื่องในโอกาสวันสมโภชพระคริสต์ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ตามปฏิทินตะวันออกของเรา

พ่อขอร่วมยินดีกับชุมชนชาวคอปติกในทุกสังฆมณฑลและศาสนจักรทั้ง 5 ทวีป

พ่อขอร่วมยินดีกับคุณพ่อ พระสังฆราชมหานคร พระสังฆราช พระสงฆ์ สังฆานุกร และฆราวาส

ตลอดจนเยาวชน เด็กๆ และครอบครัวชาวคอปติกทุกคน

พ่อขอยินดีกับทุกคน ในวันสมโภชนี้

ความเชื่อและหลักความเชื่อของเรา เกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์

ถือเป็นพื้นฐานสำคัญของคริสตศาสนา

เมื่อเราย้อนไปดูเหตุการณ์ช่วงนั้น จะมี 3 วันที่เราเห็น คือวันศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์

วันศุกร์ตรึงกางเขน

วันเสาร์แสนสุข ซึ่งเป็นเสาร์แห่งการรอคอย

จากนั้น วันอาทิตย์แห่งการกลับคืนพระชนมชีพ ซึ่งเป็นอาทิตย์แห่งชัยชนะ

ให้เราพิจารณาถึงสิ่งที่นักบุญเปาโลเขียน เมื่อท่านพูดถึงคริสตศาสนา

ท่านเป็นปราชญ์และนักเทววิทยาผู้ยิ่งใหญ่

ในจดหมาย 14 ฉบับ ท่านเขียนถึงพระคริสต์ ศาสนจักร การกลับคืนชีพ

และชีวิตนิรันดร์เอาไว้มากเลยทีเดียว

แต่ในจดหมายฉบับแรกถึงชาวโครินธ์ บทที่ 13 นั้น

ท่านเขียนคำประพันธ์อมตะ เกี่ยวกับความรักในข้อที่ 13 ในข้อสุดท้าย ท่านได้กล่าวถึงความเชื่อ

ความหวัง และความรัก แต่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความรัก (1 โครินธ์ 13:13) สามประการที่ว่า

คือสามวันที่เปลี่ยนประวัติศาสตร์ของโลก และชีวิตของมวลมนุษยชาติ

วันแรกคือวันตรึงกางเขน ซึ่งคือวันศุกร์

นักบุญเปาโลว่ามันเป็นเรื่องของความเชื่อ

วันตรึงกางเขนคือวันแห่งความเชื่อ พระเยซูคริสต์ของเราถูกตรึงบนไม้กางเขน

เราภาวนาและกล่าวว่า

"ข้าแต่พระองค์ ผู้ถูกตรึงบนไม้กางเขนในวันที่ 6 และชั่วโมงที่ 6 เพื่อ...เราทุกคน"

กางเขนที่พระเยซูคริสต์ถูกตรึงนี้ เป็นการประกาศ เดกเซ็นที่ได้กล่าวไว้ในเพลงชาโลมอนว่า

"ที่รักของดิฉันผิวนวลอมแดงเรื่อๆ"

โดดเด่นกว่าคนนับหมื่น" (เพลงซาโลมอน 5:10)

สืวนวลและแดง สื่อถึงความบริสุทธิ์และการไถ่กู้

"โดดเด่นกว่าคนนับหมื่น" หมายถึงว่าพระองค์คือธงชัย

กางเขนถูกยกขึ้นเช่นธงชัย ตามที่พระเยซูคริสต์ถูกตรึงกางเขนที่กอลโกธา

วันตรึงกางเขนจึงเป็นวันแห่งความเชื่อ เพราะรากฐานแห่งกางเขนคือความเชื่อของเรา

ตามทีนักรบญเปาโลกกล่าวว่

"ข้าพเจ้าถูกตรึงกางเขนกับพระคริสต์เจ้าแล้ว ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ มิใช่ตัวข้าพเจ้าอีกต่อไป

แต่พระคริสต์เจ้าทรงดำรงชีวิตอยู่ในตัวข้าพเจ้า" (กาลาเทีย 2:20)

รากฐานของพระคริสต์ที่ทรงเป็นผู้ไถ่กู้ และเป็นพระผู้ช่วยใ้รอดของทุกคน

ได้ถูกสถาปนาขึ้นในวันศุกร์นั่นเอง เมื่อลูกมาขึ้นกับพ่อต่อหน้ากางเขน เราจะระลึกถึงทหารโรมัน

เมื่อสี่ข้างของพระคริสต์ถูกแทงด้วยหอก โลหิตและน้ำก็ไหลออกมา

และทหารโรมันคนนั้นก็กล่าวประโยคอันลือลั่นว่

“ชายคนนี้เป็นบุตรของพระเจ้าแน่ทีเดียว” (มัทธิว 27:54)

เนื่องด้วยเป็นชาวโรมัน คำพยานของทหารโรมันถือเป็นหลักฐานจากโลกนอกศาสนา

ว่พระคริสต์ถูกตรึงกางเขนเพื่อมนุษย์ทุกคนจริงๆ รากฐานความเชื่อของเรา

จึงเป็นกางเขนที่พระเยซูคริสต์ถูกตรึง

พระองค์ทรงเปลี่ยนกางเขนแห่งความละอาย อภัยศ และสัญลักษณ์ เครื่องมือของความตาย

ให้เป็นเครื่องมือแห่งเกียรติยศและความภาคภูมิใจ ซึ่งเราทุกคนภูมิใจ

นี่คือวันศุกร์ วันตรึงกางเขน วันแห่งความเชื่อ

ทีนี้มาวันทีวันเสาร์ วันเสาร์แห่งความสุข เรายังเรียกในอีกชื่อว่เสาร์แห่งการรอคอย

และเสาร์แห่งความหวัง

นี่เป็นคำทีนักรบญเปาโลใช้ ว่เป็นวันแห่งความหวัง

พระคริสต์ทรงถูกตรึงและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน แล้วถูกฝังไว้ในพระคูหา

เหล่าศิษย์และผู้เชื่อที่รักพระองค์ ต่างรอคอยพระองค์ให้ฟื้นคืนชีพอย่างมีหวัง

มันเป็นวันแห่งความหวังทีแสดงออกโดยพระคริสต์ เมื่อครั้งตรัสกับบรรดาศิษย์ครั้งสุดท้าย

มันเป็นวันทีเติมด้วยความหวัง ขณะเดียวกัน ก็เติมด้วยความกลัว ความกังวล และความอดทนด้วย

เพราะ ณ ตอนนั้น ได้มีความกลัวตีบคลานเข้าไปในจิตวิญญาณของบรรดาศิษย์และผู้เชื่อ

ว่พระองค์ทรงถูกฝังไว้ในคูหา แต่พระองค์ไปไหน? มันคือวันเสาร์แห่งความหวัง

มันเป็นวันทีเราอยู่อ่านหนังสือวิวรณ์ เรื่องคืนวันพิพากษา

เราอ่านเกี่ยวกับการรอคอยเพื่อส่งความมืดสู่แสงสว่าง และจากโลกมนุษย์สู่ความเป็นนิรันดร์

มันเป็นวันแห่งความหวังจริงๆ

และมากันทีเช้าวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันกลับคืนพระชนม์ชีพ

วันกลับคืนพระชนม์ชีพเป็นวันแห่งความรัก

ใ้เราดูทีนักรบญเปาโลกกล่าวไว้ว่

"ขณะนี้ยังมีความเชื่อ ความหวังและความรักอยู่ทั้งสามประการ แต่ทียิ่งใหญ่กว่าสิ่งใดทั้งหมดคือความรัก" (1 โครินธ์ 13:13)

การกลับคืนพระชนม์ชีพของพระคริสต์คือการนำความรักสู่ทุกคน

นักรบญเปาโลกกล่าวอย่างทรงพลังอีกว่

"ข้าพเจ้าต้องการรู้จักพระองค์ รู้จักฤทธานุภาพของการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์

ต้องการมีส่วนร่วมในพระทรมานของพระองค์โดยมีสภาพเหมือนพระองค์ในความตาย" (ฟิลิปปี

3:10)

ประสบการณ์ส่วนตัวถึงการกลับคืนพระชนมชีพนี้ ชี้ชัดว่ามันคือการนำความรักสู่ทุกคนแท้จริง พระเจ้าไม่ได้ทิ้งจิตวิญญาณของทุกคนให้อยู่ในความกังวล เศร้าโศกและเจ็บปวด พระองค์ไม่ได้ทิ้งพวกเขาให้อยู่ในสภาพนั้น

พระเจ้าได้เลือกเข้าวันอาทิตย์ให้เป็นวันที่เติมเต็มมนุษย์ด้วยความรักและความหวัง มนุษย์ผู้มีใจเปี่ยมด้วยความรักในพระเจ้า คือมนุษย์ที่สามารถอยู่ได้อย่างมีความสุข แล้วความรักแบบนี้มาจากไหนล่ะ?

มันมาจากจิตใจของมนุษย์ที่เติมด้วยความรักนั่นเอง

และเมื่อเขารู้สึกว่าพระหัตถ์พระคริสต์บนกางเขน เอื้ออมาหาเขาและจิตใจของเขา

สิ่งที่มากับพระหัตถ์ด้วยคือหยาดโลหิต ที่ได้หลั่งบนกางเขน

มันเป็นหยาดโลหิตแห่งความรักสำหรับทุกคน และสำหรับบาปและความทุกข์ทรมานของมนุษย์

พระเจ้าทรงเป็นขึ้นมาจากความตายในเช้าวันอาทิตย์

การกลับคืนพระชนมชีพจากความตายของพระองค์ ได้กลายเป็นการแสดงออกที่แข็งแกร่งที่สุด เพราะพระองค์ทรงรักมนุษย์

ช่วงเริ่มต้นของทุกๆวัน เราจะภาวนายามเช้าเพื่อระลึกถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ ทุกสัปดาห์

เราจะภาวนาในวันอาทิตย์เพื่อระลึกถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ในเช้าวันอาทิตย์

วันอาทิตย์ได้กลายเป็นวันฉลองประจำสัปดาห์ไปด้วยเหตุนี้

เราเรียกมันว่าวันฉลองแห่งความรักในพระเจ้า ซึ่งพระองค์เติมเต็มมันในใจของเรา

นักบุญเปาโลกล่าวในจดหมายถึงชาวโรมันว่า

"ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง เพราะพระเจ้าซึ่งพระเจ้าประทานให้เรา

ได้หลั่งความรักของพระเจ้า ลงในดวงใจของเรา" (โรม 5:5)

และงานของพระเจ้าในการกลับคืนพระชนมชีพ มีอยู่ในทุกเดือนคอปติกด้วย

เพราะวันที่ 29 ในเดือนคอปติกเป็นวันระลึกถึงการกลับคืนพระชนมชีพ การประสูติของพระเยซู

และการรับสารของพระแม่มารีย์

ดังนั้นทุกปี เราจะฉลองการกลับคืนพระชนมชีพถึง 50 วัน หรือ 7 สัปดาห์ เลยทีเดียว

จากนั้นในสัปดาห์ที่ 8 จะเริ่ม เพื่อสื่อถึงความเป็นนิรันดร์และชีวิตบนสวรรค์

พ่อขอร่วมยินดีกับลูกที่รักทุกคน หวังว่าจะวันสมโภชนี้จะเป็นวันอันเปี่ยมด้วยพระพรและความสุข ขอให้มันเป็นวันสมโภชที่ทำให้เรารู้สึกถึงความเชื่อ ความหวัง และความรัก แต่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความรัก มันคือความรักของพระคริสต์ที่พระเจ้าเติมเต็มให้แก่มนุษย์ทุกคน

พ่อหวังว่าลูกจะดำรงตนอยู่ในความดีงาม

และหวังว่าชาวคอปติกในทุกสังฆมณฑลและโบสถ์

จะดำรงตนอยู่ในความดีงามและสันติสุขด้วยเช่นกัน

จงทำให้กิจศรัทธาและความรักแผ่ขยายสู่ทุกคน

เอคริสตอส อนิสตี อลิธอส อนิสตี

พระคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ จริงแท้ พระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์

Amador II